

forekommer det mig at være den rigtigste Maade, hvorpaa man kan tilveiebringe Balance. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at henvisse til en Uttring af den ærede Finansminister; den er vistnok Alle bekendt, og den skal ogsaa fra min Side nyde al den Paaagtelse, som den förtjener, ligesom jeg ogsaa tror, at man bør tilbagelade den i Erindringen. Saavidt jeg mindes, var det ikke ved Forelæggelsen af Finansloven, at denne Uttring faldt, men derimod ved Forelæggelsen af en af de andre Love, hvormed den ærede Minister er fremkommen, naaafte Toldloven; i ethvert Fald har den ærede Minister ved Forelæggelsen af en af de Love, han har indbragt i nærværende Samling, gjort opmærksom paa, at vi havde forøget Udgifterne til vor Hærvesen eller Forsvarsvæsen udover, hvad disse Udgifter beløb sig til, dengang Landet var $\frac{2}{3}$ større og havde et $\frac{2}{3}$ større Antal Skatydere. Det forekommer mig nu, at det ikke kan blive ved at gaa saaledes. Jeg skal ikke i mindste Maade dådle dem, der have troet, at vi maatte gøre saadanne Anstrengelser i denne Retning som dem, der ere gjort; jeg er overtydet om, at der hele Bestræbelse er opstaaet af en levende Følelse af Nødvendigheden af at forsvare vor Selvstændighed ligeoverfor tuende Magter; men at lade dette blive ved, efterat alle de Forudsætninger ere bristede, under hvilke man dengang gjorde sine Anstrengelser, finder jeg uløgt, og det er i ethvert Fald min Mening, at det er spildte Penge, der kunne anvendes til Samfundets Vel paa en langt heldigere Maade end ved at fortsætte med at holde et saa hyrdesuldt Krigsvæsen, som dog desværre, saaledes som Forholdene i Europa nu ere, ikke er saaledes, at det virkelig kan yde os Forsvar. Jeg finder altsaa, at der paa den af mig antydede Maade kan tilveiebringes Balance, men skulde man nu ikke ville gaa saa vidt, som jeg ønsker det, i Besparelser paa Forsvarsvæsenet, saa tror jeg dog, at man talfald maatte kunne bespare 1 Million paa denne Post og tillige indvinde omtrent 300,000 Rb. paa det øvrige Budget. Der er saaledes adskillige meget store Poster, som jeg har lagt Mærke til, og som ogsaa uden altfor stor Besværighed kunne redu-

ceres noget. Saafremt vi skulle have en Indkomstskat, vil jeg ikke kunne finde nogen Nødvendiggjørelse derfor uden i den Omstændighed, at man ved Hjælp af en saadan Skat afløste andre Skatter, som thuge paa urrette Sted, og det forekommer mig, at der nu er et gunstigt Dieblif til at foretage Forandringer i denne Henseende. Den ærede Minister mente, at der ikke forelaa noget gunstigt Dieblif til at gøre et saadant Skridt, og han henvisste i saa Henseende til, at Rigsdagen ikke havde villet levere ham et fast Grundlag for en Indkomstskat, medens han maatte forbre et Grundlag, der havde en vis Fasthed, naar han skulde afløse en konstant Skat med en ny Skat. Dert kan jeg ikke Andet end give den ærede Minister Ret; dette maa han forbre, men hvorfor kan det ikke tilveiebringes? Den ærede Minister har frekændt dette Thing for Skylden derfor, det er altsaa det andet Thing, som er Marsag i, at man ikke har kunnet tilveiebringe et Grundlag for Indkomstskats Opkrævning for mere end to Skatteperioder, og jeg tror ikke, at det Dieblif nogensinde vil komme, da dette andet Thing vil faae en anden Anskuelse af Sagen. Interesserne ere altfor forskjellige mellem det ene og det andet Thing til, at det kan tænkes, at man godvillig bliver enig om de rette Principer og det rette Dieblif med Hensyn til Indførelse af Indkomstskat. Men jeg siger alligevel, at der nu er et heldigt Dieblif til at gjøre Forandring i denne Retning. Jeg behøver ikke at nævne, hvad jeg tænker paa, thi det veed jeg med Visshed, at der i hele Landet hos alle tænkende Mænd er stor Opmærksomhed henvendt paa, hvorledes der kan findes en Maade, hvorpaa det kan gøres klart, at den mindre Bemidlede ikke trykkes over det, som med Rette kan fordres af ham til Fordel for Staten. Jeg vilde finde det hensigtsmæssigt, at der skete en Lettelse i Toldafgifterne, og allerførst vilde jeg da nævne Krigstoldskatten. Den ærede Minister indvender, at en konstant Skat maatte kræves til Bederlag herfor, og at han kun kunde indlade sig paa at hæve denne Skat, naar han fik et Grundlag, som havde en større Fasthed. Men er da Krigstoldskatten en konstant Skat? Den er desværre vedbleven altfor længe at